

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (druhá komora)

zo 4. februára 2009*

Vo veci T-145/06,

Omya AG, so sídlom v Oftringene (Švajčiarsko), v zastúpení: C. Ahlborn, C. Berg, solicitors, C. Pinto Correia, advokát, a J. Flynn, QC,

žalobca,

proti

Komisií Európskych spoločenstiev, v zastúpení: pôvodne V. Di Bucci, X. Lewis, R. Sauer, A. Whelan a F. Amato, neskôr V. Di Bucci, X. Lewis, R. Sauer a A. Whelan, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je žaloba proti rozhodnutiu Komisie z 8. marca 2006, prijatému podľa článku 11 ods. 3 nariadenia (ES) č. 139/2004 o kontrole koncentrácií medzi

* Jazyk konania: angličtina.

podnikmi (Ú. v. EÚ L 24, s. 1; Mim. vyd. 08/003, s. 40) a požadujúcemu opravu informácií oznámených v rámci posudzovania vo veci COMP/M.3796 (Omya/J. M. Huber PCC),

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV (druhá komora),

v zložení: predsedníčka I. Pelikánová (spravodajkyňa), sudcovia K. Jürimäe a S. Soldevila Fragoso,

tajomník: K. Pocheč, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 22. apríla 2008,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

- ¹ Žalobca, Omya AG, je spoločnosť pôsobiaca najmä na trhu dodávania zrážaného uhličitanu vápenatého (ďalej len „ZUV“) a mletého uhličitanu vápenatého („MUV“),

ktoré sa používajú ako plnidlo a na povrchovú úpravu papiera, uzavrel 18. januára 2005 zmluvu, na základe ktorej mal nadobudnúť určité európske miesta výroby ZUV od J. M. Huber Corp. (ďalej len „oznámená koncentrácia“). Transakcia bola oznámená fínskemu orgánu pre hospodársku súťaž, ktorý sa 4. apríla 2005 obrátil na Komisiu podľa článku 22 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 139/2004 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (Ú. v. EÚ L 24, s. 1; Mim. vyd. 08/003, s. 40), aby ju posúdila.

- 2 Komisia konštatovala svoju príslušnosť a 23. septembra 2005 začala konanie o posúdení oznámenej koncentrácie. Vytvorila najmä databázu dodávok ZUV a MUV vykonaných medzi rokmi 2002 a 2004 hlavnými dodávateľmi v Európskom hospodárskom priestore (ďalej len „databáza dodávok“), ktorá mala slúžiť najmä na vypracovanie ekonometrickej štúdie týkajúcej sa schém nahradenia uhličitanu vápenatého určeného na použitie ako plnidlo (ďalej len „ekonometrická štúdia“). V tomto kontexte Komisia viackrát žiadala žalobcu o poskytnutie určitých informácií. Žiadosťou podľa článku 11 ods. 2 nariadenia č. 139/2004 z 1. decembra 2005 Komisia žiadala od žalobcu vysvetlenia k jeho údajom o ponuke a predaji a o prípadných odbytiškách ZUV. Keďže žalobca nesplnil žiadosť v stanovenej lehote, Komisia 9. decembra 2005 prijala rozhodnutie podľa článku 11 ods. 3 uvedeného nariadenia, týkajúce sa tých istých informácií a prerušila plynutie lehoty na posúdenie podľa jeho článku 10 ods. 4.

- 3 Žalobca odpovedal na rozhodnutie z 9. decembra 2005 listami z 9. a 13. decembra 2005 a z 3. januára 2006 (ďalej len „údaje z januára“). V nadväznosti na prijatie týchto listov Komisia potvrdila listom adresovaným žalobcovi 12. januára 2006, že údaje z januára boli úplné a uviedla, že lehota na posúdenie začala znovu plynúť od 4. januára a uplynie 31. marca 2006.

- 4 Komisia 13. januára 2006 žalobcovi uviedla, že zamýšľa povoliť koncentráciu bez toho, že by zaslala oznámenie o výhradách. Pripravila tiež návrh rozhodnutia v tomto zmysle (ďalej len „návrh povolenia“), ktorý distribuovala v rámci poradného výboru v oblasti koncentrácií medzi podnikmi združujúceho zástupcov členských štátov (ďalej len „poradný výbor“). Zároveň s tým však niektoré členské štáty, ako aj konkurenti žalobcu vyjadrili pred Komisiou znepokojenie z dôsledkov oznámenej koncentrácie na hospodársku súťaž. Toto znepokojenie vyústilo na schôdzi poradného výboru 22. februára 2006 do spochybnenia posúdenia Komisie zo strany zástupcov niektorých členských štátov.
- 5 Listami z 22. a 24. februára a z 2. marca 2006 Komisia vytýkala žalobcovi určité nezrovnalosti v údajoch z januára a žiadala od neho vysvetlenie. Dňa 3. marca 2006 počas telefonického hovoru Komisia ponúkla žalobcovi konsenzuálne predĺženie lehoty na posúdenie o 20 pracovných dní podľa článku 10 ods. 3 nariadenia č. 139/2004 a uviedla, že v prípade odmietnutia môže podľa článku 11 ods. 3 uvedeného nariadenia prijať nové rozhodnutie, prerušiac lehotu na posúdenie.
- 6 Listom zo 6. marca 2006 žalobca odmietol súhlasiť s predĺžením lehoty.
- 7 Rozhodnutím z 8. marca 2006 prijatým podľa článku 11 ods. 3 nariadenia č. 139/2004 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) Komisia konštatovala, že informácie oznámené 3. januára 2006 v odpovedi na rozhodnutie z 9. decembra 2005 boli prinajmenšom čiastočne nepresné a že v dôsledku toho bolo plynutie lehoty na posúdenie koncentrácie prerušené od 8. decembra 2005 až do prijatia úplných a presných požadovaných informácií. V tejto súvislosti Komisia žiadala žalobcu o odpoveď na štyri všeobecné otázky a na 119 špecifických otázok.

- 8 Žalobca reagoval na napadnuté rozhodnutie 21. marca 2006 predložiac v podstate novú verziu databázy dodávok (ďalej len „údaje z marca“). Listom z 30. marca 2006 Komisia žalobcovi oznámila, že údaje z marca boli úplné, že práve overuje ich presnosť a že lehota na posúdenie začala nanovo plynúť. Listom z 10. mája 2006 Komisia potvrdila, že údaje z marca boli presné.
- 9 Medzičasom, 2. mája 2006 Komisia adresovala žalobcovi oznámenie o výhradách, v ktorom prijala predbežný záver, že oznámená koncentrácia je nezlučiteľná so spoločným trhom.
- 10 Nakoniec rozhodnutím z 19. júla 2006 (ďalej len „rozhodnutie o koncentrácii“), Komisia vyhlásila oznámenú koncentráciu za zlučiteľnú so spoločným trhom s výhradou určitých podmienok a povinností.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 11 Návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 18. mája 2006 žalobca podal túto žalobu.
- 12 Samostatným podaním zapísaným do kancelárie Súdu prvého stupňa v ten istý deň žalobca žiadal, aby bola vec prejednaná v skrátrenom súdnom konaní podľa článku 76a Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa. Tento návrh bol zamietnutý rozhodnutím piatej komory Súdu prvého stupňa z 19. júna 2006.

- 13 Vyjadrenie k žalobe bolo predložené 8. augusta 2006, replika 31. októbra 2006 a duplika 12. februára 2007.
- 14 Podaním zapísaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 31. augusta 2006, spoločnosť Imerys SA podala návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu Komisie.
- 15 Rozhodnutím predsedu Súdu prvého stupňa z 27. októbra 2006 bola vec pridelená druhej komore Súdu prvého stupňa.
- 16 Uznesením z 22. marca 2007 predseda druhej komory Súdu prvého stupňa pripustil vedľajšie účastníctvo spoločnosti Imerys. Listom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 23. apríla 2007 však spoločnosť Imerys informovala Súd prvého stupňa, že sa vzdáva postavenia vedľajšieho účastníka konania. V dôsledku toho uznesením z 12. júla 2007 predseda druhej komory Súdu prvého stupňa nariadil výmaz spoločnosti Imerys ako vedľajšieho účastníka konania.
- 17 Dňa 29. januára 2008 rozhodla druhá komora Súdu prvého stupňa o začatí ústnej časti konania bez predchádzajúceho vykonania dokazovania. Rozhodla tiež žiadať od Komisie predloženie určitých dokumentov a vyzvať žalobcu na predloženie jeho pripomienok k nim, ako aj odpovedať na otázku. Účastníci konania odpovedali v lehotách stanovených Súdom prvého stupňa, Komisia okrem toho predložila dodatočné pripomienky k vyjadreniam žalobcu v nadväznosti na výzvu Súdu prvého stupňa v tomto smere.

18 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Súd prvého stupňa položil, boli vypočuté na pojednávaní 22. apríla 2008.

19 Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania,

— vyslovil sa k dôsledkom zrušenia napadnutého rozhodnutia.

20 Komisia navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— vyhlásil žalobu za zjavne neprípustnú v rozsahu, v akom sa týka vyhlásenia dôsledkov prípadného zrušenia napadnutého rozhodnutia,

— zamietol žalobu v zostávajúcej časti,

— zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

Právny stav

- 21 Žalobca uvádza štyri žalobné dôvody založené po prvé na nerešpektovaní podmienok požadovaných na prijatie rozhodnutia podľa článku 11 ods. 3 nariadenia č. 139/2004, ako aj na porušení zásady proporcionality, po druhé na porušení zásady rešpektovania primeranej lehoty, po tretie na zneužití právomoci a po štvrté na porušení zásady ochrany legitímnej dôvery. Žalobca okrem iného žiada, aby boli nariadené určité opatrenia na zabezpečenie priebehu konania.
- 22 Komisia uvádza, že návrh na to, aby sa Súd prvého stupňa vyslovil k dôsledkom prípadného zrušenia napadnutého rozhodnutia je neprípustný. Okrem toho zastáva názor, že žalobné dôvody uvádzané žalobcom nie sú dôvodné a odmieta potrebu navrhovaných opatrení na zabezpečenie priebehu konania.

O prípustnosti návrhu týkajúceho sa dôsledkov prípadného zrušenia napadnutého rozhodnutia

- 23 Treba poznamenať, že ako Komisia uviedla, žiadajúc Súd prvého stupňa, aby sa vyslovil k dôsledkom zrušenia napadnutého rozhodnutia, žalobca formuluje vyhlásenie týkajúce sa účinkov tohto rozsudku, ktoré by zároveň ukladalo povinnosti Komisii, pokiaľ ide o jeho vykonanie. Keďže Súd prvého stupňa nie je v rámci kontroly zákonnosti založenej na článku 230 ES príslušný vyhlasovať deklaratórne rozsudky

(pozri v tomto zmysle uznesenie Súdneho dvora z 9. decembra 2003, Taliansko/Komisia, C-224/03, Zb. s. I-14751, body 20 až 22) alebo ukladať povinnosti, hoci by sa týkali podmienok vykonania jeho rozsudkov (uznesenie predsedu Súdneho dvora z 26. októbra 1995, Pevasa a Inpesca/Komisia, C-199/94 P a C-200/94 P, Zb. s. I-3709, bod 24), návrh žalobcu musí byť vyhlásený za zjavne neprípustný.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 11 nariadenia č. 139/2004

- ²⁴ Prvým žalobným dôvodom sa účastníci konania na úvod dotýkajú podmienok požadovaných na to, aby Komisia mala právo žiadať rozhodnutím prijatým podľa článku 11 ods. 3 nariadenia č. 139/2004 opravu informácií predložených oznamovateľom koncentrácie, ktoré sa ukážu byť nepresné. Žalobca následne uvádza, že v danom prípade tieto podmienky neboli splnené, keďže opravy požadované napadnutým rozhodnutím neboli na posúdenie koncentrácie potrebné (prvá časť) a že údaje z januára boli v podstate presné (druhá časť).

Úvodné pripomienky k pojmu potreby informácií a ich oprave

— Tvrdenia účastníkov konania

- ²⁵ Podľa žalobcu Komisia môže žiadať opravu zistených chýb v informáciách predložených jedným z účastníkov koncentrácie, pokiaľ sú informácie, ktoré majú byť

opravené, ako aj ich oprava, potrebné. Žalobca v tejto súvislosti upresňuje na jednej strane, že samotná potenciálna užitočnosť predmetných informácií nepostačuje, a na druhej strane, že oprava je potrebná iba vtedy, ak sú predmetné chyby podstatné, teda ak existuje nie zanedbateľné nebezpečenstvo, že by mali podstatný účinok na posúdenie predmetnej koncentrácie.

26 Vzhľadom na dôsledky prerušenia plynutia lehoty na posúdenie a potrebu rýchlosti, ktorá charakterizuje konanie uvedené v nariadení č. 139/2004, uvedené podmienky musia byť okrem toho vykladané prísne. Nakoniec žalobca potvrdzuje, že hoci Komisii v zásade prislúcha určiť, aké informácie sú potrebné, najmä vzhľadom na okolnosti konkrétneho prípadu, Komisia podlieha zásade proporcionality, ktorá si vyžaduje, aby dĺžka prerušenia plynutia lehoty bola úmerná závažnosti dôkazov, na ktorých sa zakladá.

27 Komisia na úvod uvádza, že môže prijať opatrenie podľa článku 11 ods. 3 nariadenia č. 139/2004, pokiaľ nedisponuje všetkými informáciami potrebnými na rozhodnutie o zlučiteľnosti predmetnej koncentrácie so spoločným trhom. Takým je najmä prípad, ak existuje nebezpečenstvo, že chyby identifikované v informáciách predložených jedným z účastníkov by mali vplyv na posúdenie Komisie. V nadväznosti na to poznamenáva, že potreba požadovaných informácií je objektívnym prvkom, pri ktorom disponuje širokou právomocou voľnej úvahy a ktorý musí byť posúdený v závislosti od okolností prejednávanej veci a potenciálnej užitočnosti predmetných informácií. Nakoniec je tiež potrebné zobrať do úvahy skutočnosť, že Komisia je povinná vykonať posúdenie s veľkou starostlivosťou a vychádzať z úplných a presných podkladov.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 28 Z judikatúry vyplýva, že Komisia môže právomoci, ktoré sú jej udelené článkom 11 nariadenia č. 139/2004 vykonávať iba v prípade, ak sa domnieva, že nedisponuje všetkými informáciami potrebnými na rozhodovanie o zlučiteľnosti predmetnej koncentrácie so spoločným trhom [pozri k téme analogických ustanovení nariadenia Rady (EHS) č. 4064/89 z 21. decembra 1989 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (Ú. v. ES L 395, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 31), rozsudok Súdu prvého stupňa z 27. novembra 1997, Kaysersberg/Komisia, T-290/94, Zb. s. II-2137, bod 145].
- 29 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že s cieľom prijať rozhodnutie o koncentrácii Komisia musí najmä podľa článku 2 nariadenia č. 139/2004 posudzovať účinky predmetnej koncentrácie na všetky trhy, pre ktoré existuje nebezpečenstvo, že účinná hospodárska súťaž na spoločnom trhu alebo jeho podstatnej časti by bola významne poškodená.
- 30 Okrem toho skutočnosť, že požiadavka potreby musí byť vykladaná odkazom na rozhodnutie o zlučiteľnosti predmetnej koncentrácie so spoločným trhom, predpokladá, že potreba informácií uvádzaných žiadosťou podľa článku 11 nariadenia č. 139/2004 musí byť posudzovaná s odkazom na koncepciu rozsahu informácií potrebných na posúdenie koncentrácie, ktorú by Komisia mohla legitímne mať v momente formulovania predmetnej žiadosti. Preto sa toto posúdenie nemôže zakladať na skutočnej potrebe informácií v priebehu konania pred Komisiou, ktorá závisí od mnohých faktorov, a teda nemôže byť presne určená v momente formulácie žiadosti o informácie.

31 Pokiaľ ide o osobitný prípad potreby opravy už oznámených informácií, ktoré sa ukážu byť nepresné, Súd prvého stupňa zastáva názor, že kritérium závažnosti identifikovaných chýb, na ktorom sa účastníci konania zhodli, je vzhľadom na znenie a štruktúru nariadenia č. 139/2004 a najmä jeho články 2 a 11 vhodné. Preto treba prijať záver, že Komisia môže požadovať opravu informácií oznámených jedným z účastníkov, ktoré sú identifikované ako nesprávne, ak existuje nebezpečenstvo, že zistené chyby by mohli mať významný vplyv na jej posúdenie zlučiteľnosti predmetnej koncentrácie so spoločným trhom.

32 Pokiaľ ide o preskúmanie uplatňovania uvedených kritérií, je v prvom rade potrebné upresniť, že táto kontrola predpokladá zložité posúdenie ekonomickej povahy. Preto Komisia v tejto súvislosti disponuje právomocou posúdenia a preskúmanie vykonávané súdom Spoločenstva sa musí obmedziť na overenie rešpektovania procesných predpisov a odôvodnenia, ako aj materiálnej presnosti skutkového stavu, neexistencie zjavne nesprávneho posúdenia a zneužitia právomoci. Táto okolnosť však nepredpokladá, že súd Spoločenstva sa musí zdržať posúdenia výkladu údajov ekonomickej povahy Komisiou (rozsudok Súdneho dvora z 15. februára 2005, Komisia/Tetra Laval, C-12/03 P, Zb. s. I-987, body 38 a 39) a najmä jej posúdenia potreby informácií požadovaných podľa článku 11 nariadenia č. 139/2004, ako aj závažnosti chýb, ktoré tieto informácie údajne obsahujú.

33 Po druhé, v rozpore s tým, čo uvádza žalobca, uvedené kritériá sa nemusia vykladať prísne. Potreba rýchlosti, ktorá charakterizuje systematicku nariadenia č. 139/2004 (pozri, pokiaľ ide o nariadenie č. 4064/89, rozsudok Súdu prvého stupňa z 28. apríla 1999, Endemol/Komisia, T-221/95, Zb. s. II-1299, bod 84), musí byť zosúladená s cieľom účinného preskúmania zlučiteľnosti koncentrácií so spoločným trhom, ktoré musí Komisia vykonať s veľkou starostlivosťou (rozsudok Komisia/Tetra Laval, už citovaný, bod 42) a ktoré si vyžaduje, aby získala úplné a presné informácie.

34 Nakoniec je pravda, že využívanie právomocí udelených článkom 11 nariadenia č. 139/2004 Komisiou je podmienené rešpektovaním zásady proporcionality, ktorá si vyžaduje, aby akty inštitúcií Spoločenstva nešli nad rámec toho, čo je primerané a nevyhnutné na dosiahnutie sledovaných cieľov (rozsudok Súdu prvého stupňa zo 4. júla 2006, *easyJet/Komisia*, T-177/04, Zb. s. II-1931, bod 133). Dôležité je najmä to, aby povinnosť predložiť informácie uložená podniku nepredstavovala pre tento podnik v porovnaní s potrebami vyšetrovania neprimerané bremeno (pozri analogicky rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. decembra 1991, *SEP/Komisia*, T-39/90, Zb. s. II-1497, bod 51). Keďže doba prerušenia plynutia lehôt stanovených v článku 10 nariadenia č. 139/2004 v dôsledku prijatia rozhodnutia podľa článku 11 uvedeného nariadenia závisí od dátumu oznámenia potrebných informácií, Komisia neporušuje zásadu proporcionality, keď preruší konanie, kým jej takéto informácie neboli oznámené.

O prvej časti žalobného dôvodu založenej na tom, že informácie, ktorých oprava bola požadovaná, neboli potrebné

— Tvrdenia účastníkov konania

35 Žalobca na úvod uvádza, že informácie, ktorých oprava bola napadnutým rozhodnutím požadovaná, neboli v čase jeho prijatia potrebné na to, aby Komisia mohla rozhodnúť o zlučiteľnosti oznámenej koncentrácie so spoločným trhom, pretože na účely koncentrácie neboli relevantné.

36 Keďže ekonometrická štúdia sa týkala iba výrobkov používaných ako plnidlo a zakladala sa výlučne na údajoch za rok 2004, údaje o výrobkoch na povrchovú úpravu, ako aj údaje týkajúce sa rokov 2002 a 2003 nie sú relevantné. Preto skutočnosť, že Komisia žiada opravu údajov týkajúcich sa rokov 2002 a 2003 je zlomyselnosť, ktorá spochybňuje potrebu napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o iné údaje, ktorých oprava bola požadovaná. Táto okolnosť nastoľuje tiež otázku, či údaje z marca boli skutočne použité na opätovné vypracovanie ekonometrickej štúdie v potrebnom čase. Z dôvodu procesných predpisov stanovených nariadením č. 139/2004 prípadné dôsledky oznámenia údajov z marca na posúdenie koncentrácie mali byť uvedené najneskôr v oznámení o výhradách. Komisia iba uviedla, že predmetné údaje boli použité na opätovné vypracovanie ekonometrickej štúdie po zaslaní oznámenia o výhradách, čo potvrdzuje, že údaje z marca neboli pre jej analýzu potrebné.

37 Žalobca v nadväznosti na to pripomína, že oznámenie o výhradách, ktorého zostavenie začalo v čase prijatia napadnutého rozhodnutia a ktoré teda bolo mimoriadne relevantné pre identifikáciu informácií, ktoré v tom čase Komisia považovala za potrebné pre svoje posúdenie, sa týkalo výlučne výrobkov na povrchovú úpravu. V momente prijatia rozhodnutia z 9. decembra 2005 sa vyšetrovanie Komisie netýkalo odvetvia výrobkov na povrchovú úpravu, ale odvetvia výrobkov používaných ako plnidlo. Preto informácie uvádzané v napadnutom rozhodnutí, ktoré sa zakladali na nerešpektovaní rozhodnutia z 9. decembra 2005 neboli vo vzťahu k odvetviu výrobkov na povrchovú úpravu, a teda vo vzťahu k oznámeniu o výhradách relevantné. Túto okolnosť podporuje veľmi obmedzené a v každom prípade nie potrebné použitie dodávok v poslednom uvádzanom dokumente.

38 Žalobca tiež namieta, že informácie, ktorých sa týka napadnuté rozhodnutie, boli použité na vymedzenie predmetných trhov výrobkov a geografických trhov.

39 Žalobca nakoniec uvádza, že dokumenty predložené Komisiou týkajúce sa skutočného použitia údajov z marca nepreukazujú, že informácie, ktorých sa týka napadnuté rozhodnutie, boli potrebné na prijatie rozhodnutia o koncentrácii. Po prvé z týchto dokumentov vyplýva, že predmetné údaje neboli, pokiaľ ide o posúdenie cenovej úrovne, potrebné. Po druhé predmetné dokumenty tiež nepreukazujú potrebu uvedených informácií pre výpočet podielu na trhu. Po tretie Komisia nepreukázala, že pred alebo po prijatí napadnutého rozhodnutia pristúpila k posúdeniu potreby informácií, ktorých opravu požadovala.

40 Komisia poznamenáva, že databázu dodávok používala nielen na vypracovanie ekonometrickej štúdie, ale tiež na vymedzenie predmetných trhov a vo všeobecnosti na vykonanie konkurenčného posúdenia koncentrácie. Vysvetľuje, že ekonometrická štúdia bola opätovne vypracovaná na základe údajov z marca, čo bolo potvrdené dokumentmi predloženými na žiadosť Súdu prvého stupňa. Pripúšťa okrem toho, že sa od druhej polovice februára 2006 zamerala na odvetvie výrobkov na povrchovú úpravu, hlavným dôvodom tejto zmeny však bola skutočnosť, že sa v uvedenom období dozvedela, že J. M. Huber Corp. práve vyvíjal výrobok, ktorý mu umožňoval preniknúť na tento trh. Táto okolnosť však nepredpokladá, že úplne upustila od vyšetrovania, pokiaľ ide o výrobky používané ako plnidlo.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

41 Na úvod treba poznamenať, že významná časť argumentov žalobcu sa zakladá na tvrdení, podľa ktorého v momente prijatia napadnutého nariadenia Komisia ukončila alebo nezačala so skúmaním niektorých otázok, prijala niektoré predbežné závery, alebo zamerala svoju pozornosť na určité oblasti. Ako bolo uvedené v bode 30 vyššie, takéto okolnosti sú však irelevantné, keďže potreba informácií uvádzaných v napad-

nutom rozhodnutí musí byť posúdená vzhľadom na koncepciu rozsahu informácií potrebných na prijatie rozhodnutia o koncentrácii, ktorú Komisia mohla legitímne mať v momente prijatia uvedeného rozhodnutia.

42 V nadväznosti na to treba poznamenať, že databáza dodávok sa týkala dodávok vykonaných na trhoch uhličitanu vápenatého používaného ako plnidlo a na povrchovú úpravu. Zo strany žalobcu nie je napádaný záver, že tieto trhy boli, alebo mohli byť ovplyvnené oznámenou koncentráciou. Za týchto okolností z bodu 29 vyššie vyplýva, že informácie, ktorých oprava bola požadovaná v napadnutom rozhodnutí a ktoré boli súčasťou databázy údajov o dodávkach, mohli byť v zásade považované za potrebné na prijatie rozhodnutia o koncentrácii.

43 Rovnako je potrebné pripomenúť, že databáza dodávok obsahovala pre každú z predmetných dodávok údaje, ako závod odoslania, totožnosť a sídlo zákazníka, vzdialenosť a dopravný prostriedok, druh dodaného výrobku, jeho množstvo a jeho cenu. Takéto údaje sú relevantné pre skúmanie zlučiteľnosti koncentrácie so spoločným trhom, pretože Komisii umožňujú definovať predmetné trhy, ako aj analyzovať konkurenčnú situáciu na každom z nich.

44 Napriek tomu, žalobca Komisii vytýka tiež to, že žiadala opravu údajov týkajúcich sa rokov 2002 a 2003, hoci ekonometrická štúdia bola založená výlučne na údajoch týkajúcich sa roku 2004 a iné použitie údajov uvádzaných Komisiou nebolo spájané so žiadnym časovým faktorom. V tejto súvislosti je však potrebné poznamenať, že v rozpore s tým, čo uvádza žalobca, faktory relevantné na definovanie geografických

trhov a výrobkov ako napríklad rozmiestnenie dodávateľov a zákazníkov, dopravné prostriedky alebo paleta dostupných výrobkov, majú tendenciu meniť sa s postupom času. Za týchto okolností a za absencie podrobnejších údajov preukazujúcich, že kratšie referenčné obdobie by bolo dostatočné, sa nezdá, že Komisia prijala mylne záver, že údaje týkajúce sa rokov 2002 a 2003 boli potrebné na účel rozhodnutia o koncentracii.

45 Pokiaľ ide o tvrdenia založené na oznámení o výhradách a dokumentoch týkajúcich sa skutočného používania údajov z marca predložených Komisiou, treba poznamenať, že tieto údaje nasledovali až po napadnutom rozhodnutí. V tejto súvislosti je potrebné hneď na úvod poznamenať, ako to dôvodne uvádza Komisia, že hoci skutočnosť, že informácie uvedené v žiadosti podľa článku 11 nariadenia č. 139/2004 boli neskôr použité, môže naznačovať ich potrebu, absencia ich použitia neznamená z dôvodu uvedeného v bode 30 vyššie dôkaz opaku.

46 Pokiaľ ide o oznámenie o výhradách, treba poznamenať, že v rozpore s tým, čo uvádza žalobca, oznámenie neumožňuje vyčerpávajúcim spôsobom určiť informácie, ktoré Komisia považovala za potrebné v momente prijatia napadnutého rozhodnutia. Na jednej strane, hoci znenie oznámenia o výhradách sa zjavne objavilo v momente prijatia napadnutého rozhodnutia, skutočnosťou zostáva, že pred jeho odoslaním uplynuli takmer dva mesiace. Na druhej strane oznámenie o výhradách vyčísluje iba posúdenia Komisie, ktoré ju viedli k identifikovaniu potenciálnych konkurenčných problémov, a teda v zásade opomína trhy, na ktorých nebolo identifikované žiadne nebezpečenstvo. Jeho predmet je teda podstatne obmedzenejší než predmet skúmania vykonaného Komisiou predtým.

47 Pokiaľ ide o ostatné argumenty založené na dokumentoch týkajúcich sa skutočného používania údajov z marca, treba poznamenať, že žalobca sa obmedzuje na tvrdenie, že Komisia nepreukázala, že informácie uvádzané v napadnutom rozhodnutí boli potrebné na prijatie rozhodnutia o koncentrácii. Keďže dôkazné bremeno, pokiaľ ide o opodstatnenosť namietaných dôvodov, a teda aj pokiaľ ide o neexistenciu potreby informácií znáša žalobca, tieto tvrdenia musia byť zamietnuté ako nepodložené.

48 Na záver, pokiaľ ide o otázku, či ekonometrická štúdia bola opätovne vyhotovená pred zaslaním oznámenia o výhradách, Komisia predložila Súdu prvého stupňa prehľad uvádzajúci, že rozličné informačné súbory relevantné na posúdenie koncentrácie boli zmenené v období medzi aprílom a augustom 2006. Je pravda, ako to uvádza žalobca, že väčšina súborov uvádza dátum zmeny neskorší než zaslanie oznámenia o výhradách. Napriek tomu Súd prvého stupňa zastáva názor, že ako uvádza Komisia, keďže predmetné dátumy sú dátumami posledného použitia predmetných súborov, tieto súbory boli použité riadne pri posúdení oznámenej koncentrácie a najmä pred oznámením výhrad. Žalobca, ktorý znáša dôkazné bremeno, ako bolo práve uvedené, nepredložil žiadny dôkaz, ktorý by mohol vyvrátiť toto tvrdenie.

49 Vzhľadom na uvedené treba prijať záver, že nebolo preukázané, že informácie, ktorých oprava bola požadovaná v napadnutom rozhodnutí, nemohli byť Komisiou v momente formulovania žiadosti o informácie považované za potrebné v zmysle článku 11 nariadenia č. 139/2004. Preto je potrebné zamietnuť prvú časť prvého žalobného dôvodu.

50 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, podľa ktorého Komisia požadujúc opravu údajov týkajúcich sa rokov 2002 a 2003 konala zlomyseľne, týka sa dôvodov, pre ktoré Komisia

prijala napadnuté rozhodnutie a v skutočnosti teda splýva so žalobným dôvodom založeným na zneužití právomoci uvedenom žalobcom. V rámci tohto žalobného dôvodu teda nie je relevantné.

O druhej časti žalobného dôvodu založenej na skutočnosti, že údaje z januára boli v zásade presné

— Tvrdenia účastníkov konania

51 Žalobca uvádza, že údaje z januára boli v podstate presné, a teda nebolo potrebné požadovať ich opravu.

52 Na podporu svojho tvrdenia žalobca v prvom rade uvádza rad argumentov založených na štatistickej analýze údajov z januára. V tejto súvislosti poznamenáva, že hoci tieto údaje obsahujú určitý počet chýb, táto okolnosť je v oblasti štatistiky obvyklá, pričom aj údaje z marca tiež nepochybne neboli úplne presné. Nebolo teda ani možné, ani potrebné alebo obvyklé odstrániť všetky chyby ovplyvňujúce štatistické údaje z dôvodu existencie metód umožňujúcich na jednej strane eliminovať údaje odchyľujúce sa od súhrnu údajov alebo predvídať ich dosah a na druhej strane overiť spoľahlivosť predmetného súhrnu. Žalobca uvádza, že v prejednáwanej veci Komisia použila takéto metódy od prijatia údajov z januára, napriek jej tvrdeniam, podľa ktorých iba stanovila požiadavku ich presnosti.

- 53 S cieľom posúdiť dosah chýb uvedených napadnutým rozhodnutím žalobca žiadal LECG Consulting o predloženie údajov z januára na štatistické testy, aké boli vykonané Komisiou od prijatia predmetných údajov. Podľa prvej správy pripojenej k žalobe (ďalej len „prvá správa LECG“), počet chybných údajov nebol neobvykle vysoký a porovnanie medzi údajmi z januára a tými istými údajmi bez potenciálne nekoherentných alebo chybných hodnôt identifikovaných Komisiou (ďalej len „zmenené údaje“) nevykazovalo podstatné rozdielnosti, pokiaľ ide o premenné veličiny, ktoré boli Komisiou použité pri formulovaní oznámenia o výhradách a všeobecnej analýze predmetných trhov. Rovnako by bolo nepravdepodobné, aby predmetné chyby mali významný vplyv na výsledky ekonometrickej štúdie.
- 54 Podľa inej správy LECG Consulting, pripravenej v reakcii na vyjadrenie k žalobe a pripojenej k replike (ďalej len „druhá správa LECG“), hypotetické ceny vypočítané v rámci ekonometrickej štúdie sa v údajoch z januára, zmenených údajoch a údajoch z marca podstatne neodlišovali. Preto podľa žalobcu boli údaje z januára v zásade presné a Komisia ich mohla a mala zohľadniť.
- 55 Vo svojich pripomienkach k dokumentom predloženým Komisiou žalobca uvádzal výpočty vykonané zo strany LECG Consulting, podľa ktorých údaje z januára boli v zásade presné, pokiaľ ide o určenie primeranej maximálnej vzdialenosti dodávok.
- 56 V druhom rade žalobca uvádza určité okolnosti, ktoré podľa jeho názoru preukazujú, že Komisia skutočne v momente prijatia napadnutého rozhodnutia vedela, že údaje z januára boli v zásade presné. Žalobca v tejto súvislosti na úvod uvádza, že téza Komisie, podľa ktorej neodhalila chyby uvedené v napadnutom rozhodnutí pred druhou polovicou februára, je málo vierohodná, najmä preto, že Komisia v januári 2006

prijala záver, že koncentrácia nevytvára žiadny problém v hospodárskej súťaži a bola pripravená povoliť ju bez podmienok. Takýto záver mohol byť skutočne prijatý výlučne po overení údajov z januára, v priebehu ktorého boli chyby zistené a bol posúdený ich dosah. Okrem toho pomerne obmedzený počet dodávok žalobcu zohľadnený v ekonometrickej štúdii, ako aj skutočnosť, že člen skupiny Komisie, ktorej bol pridelený spis potvrdil, že pristúpil k odstráneniu odchylných údajov, predpokladajú, že takéto overenie bolo vykonané a že preto Komisia bola od januára informovaná o veľkom počte chýb, ktoré, ako uvádza, neboli zistené skôr.

57 Žalobca pokračuje poznamenávajúc po prvé, že otázok, ktoré by podľa Komisie odôvodňovali nové skúmanie presnosti údajov z januára, sa už Komisia dotkla skôr. Po druhé z prvej a druhej správy LECG vyplýva, že v momente prijatia napadnutého nariadenia Komisia bola v každom prípade schopná kontrolovať, či zistené chyby mali vplyv na jej analýzu. Po tretie Komisia nepreukázala, že vykonala takú kontrolu pred prijatím napadnutého rozhodnutia, čo predpokladá, že sa skutočne nezaujímal o vplyv identifikovaných chýb na posúdenie oznámenej koncentrácie. Po štvrté skutočnosť, že Komisia si bola vedomá presnosti údajov z januára, je preukázaná stanoviskom, ktoré zaujala v oznámení o výhradách, ako aj skutočnosťou, že Komisia nevypracovala nanovo ekonometrickú štúdiu ani neukončila konanie o overení presnosti údajov z marca pred odoslaním uvedeného oznámenia. Žalobca po piate nakoniec pripomína, že podľa jeho názoru Komisia mala vedieť, že používa iba údaje týkajúce sa roku 2004.

58 Žalobca na záver uvádza, že zohľadňujúc zanedbateľné použitie databázy dodávok v oznámení o výhradách a dobu prerušenia plynutia lehôt v dôsledku napadnutého rozhodnutia, uvedené prerušenie je zjavne neprimerané.

59 Komisia uvádza, že v momente prijatia napadnutého rozhodnutia nemohla vylúčiť, že chyby v údajoch z januára by mohli ovplyvniť jej analýzu oznámenej koncentrácie a v dôsledku toho uvedené údaje neboli v podstate presné. Poznnamenáva, že prvá séria argumentov žalobcu neberie do úvahy rozdielne ciele databázy dodávok a že dve správy LECG nemôžu preukázať absenciu dosahu identifikovaných chýb. Pokiaľ ide o druhú sériu tvrdení, Komisia vysvetľuje, že v nadväznosti na oznámenie údajov z januára vykonala určité štandardné overenia, ktorých rozsah bol však obmedzený. V dôsledku toho chyby, ktorých sa týka napadnuté rozhodnutie, boli identifikované výlučne len pri dodatočnom overovaní vykonanom po schôdzi poradného výboru z 22. februára 2006, počas ktorej určité členské štáty vyjadrili pochybnosti, pokiaľ ide o spoľahlivosť ekonometrickej štúdie. Komisia dodáva, že na začiatku mája súčasne ukončila viacero operácií, medzi nimi overenie údajov z marca a formulovanie oznámenia o výhradách, čo vysvetľuje skutočnosť, že potvrdila presnosť predmetných údajov iba niekoľko dní po zaslaní uvedeného oznámenia.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

60 Pokiaľ ide o argumenty založené na štatistickej analýze údajov z januára, na úvod treba pripomenúť, že v zmysle úvah uvedených v bodoch 30 a 31 vyššie, potreba opráv požadovaných v napadnutom rozhodnutí musí byť posudzovaná vzhľadom na koncepciu závažnosti chýb identifikovaných v údajoch z januára, ktorú Komisia mohla legitímne mať v momente jeho prijatia. Preto analýzy predložené žalobcom môžu byť zohľadnené iba vtedy, ak by ich Komisia mohla vykonať v momente prijatia napadnutého rozhodnutia. Táto okolnosť predpokladá najmä to, že porovnania vykonané vo vzťahu k údajom z marca nie sú relevantné, keďže posledné uvedené údaje v momente prijatia napadnutého rozhodnutia neexistovali.

61 Následne, v súlade s kritériom zásadnej presnosti vysvetleným v bode 31 vyššie, treba overiť, či rôzne analýzy predložené žalobcom umožňujú preukázať, že chyby identifikované Komisiou nemohli mať významný vplyv na jej posúdenie zlučiteľnosti oznámenej koncentrácie so spoločným trhom.

62 V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že hoci prvá správa LECG uvádza záver, že relevantné priemerné hodnoty vypočítané na základe údajov z januára a zmenené údaje sa podstatne neodlišujú, tabuľka 2 tej istej správy ukazuje nie zanedbateľné rozdiely medzi týmito dvomi súbormi údajov, pokiaľ ide o vyššiu hodnotu koeficientu nákladov dopravy/ceny *ex works* (rozdiel desiatich percentuálnych bodov), priemernej vzdialenosti dopravy nákladným motorovým vozidlom (rozdiel 13 %) a priemernej vzdialenosti dopravy loďou (rozdiel 28 %). Dokonca za predpokladu, že v súlade s vysvetleniami zástupcu LECG Consulting predloženými na pojednávaní by tieto rozdiely boli irelevantné, z ekonomického hľadiska vo vzťahu k záverom v oznámení o výhradách, ako to uvádza tabuľka 3 uvedenej správy, je potrebné poznamenať, že žiadna porovnateľná analýza absencie relevantnosti nebola predložená, čo sa týka ekonometrickej štúdie, hoci LECG Consulting vo svojej prvej správe poznamenáva, že ceny, dopravné náklady a vzdialenosti dodávok sú, podľa jeho názoru, kľúčovými premennými veličinami tejto poslednej uvedenej štúdie. Za absencie takejto analýzy je nemožné určiť, či chyby identifikované Komisiou mohli alebo nemohli značne ovplyvniť výsledky ekonometrickej štúdie, a teda aj posúdenie oznámenej koncentrácie Komisiou.

63 Ako uvádza Komisia, vo vzťahu k prvej správe LECG je potrebné dodať, že záver, podľa ktorého identifikované chyby nemali vplyv na základné premenné veličiny ekonometrickej štúdie sa zakladá na analýze priemerných hodnôt vypočítaných na základe agregovaných údajov. Komisia ale uvádza, bez toho aby jej v tomto bode žalobca odporoval, že uvedená štúdia bola vypracovaná v závislosti od rozličných miest výroby, čo predpokladá, že analýza agregovaných údajov neumožňuje určiť prípadný dosah identifikovaných chýb.

- 64 Druhá správa LECG, ktorá sa snaží vyvrátiť posledný uvedený argument, najmä pristupujúc k podrobnejšiemu skúmaniu údajov, však tiež neobsahuje analýzu relevantnosti nie zanedbateľných rozdielov konštatovaných medzi cenami, ktoré sú od 3 až 4 %, pokiaľ ide o priemerné ceny a ktoré prevyšujú 10 % pre niektoré miesta výroby a niektoré výrobky. Hoci na pojednávaní zástupca LECG uvádzal, že rozdiel medzi priemernými cenami bol irelevantný vzhľadom na význam dopravných nákladov predmetných výrobkov, skutočnosťou zostáva, že neboli predložené žiadne špecifické vysvetlenia, pokiaľ ide o významnejšie rozdiely konštatované v prípade niektorých miest výroby. Preto druhá správa LECG tiež nepreukazuje, že chyby identifikované v údajoch z januára nemohli významne vplývať na ceny uvádzané v ekonometrickej štúdii, a teda na posúdenie zlučiteľnosti oznámenej koncentrácie so spoločným trhom.
- 65 Pokiaľ ide o tvrdenia uvedené v rámci pripomienok k dokumentom predloženým zo strany Komisie, treba poznamenať, že žalobca sa obmedzuje na odvolávanie sa na analýzu primeranej maximálnej vzdialenosti dodávok pre každý zo spôsobov dopravy, ktorá je teoretickou vzdialenosťou vypočítanou na základe všetkých dodávok vykonaných predmetným dopravným prostriedkom. Hoci táto vzdialenosť bola použitá v štádiu určenia relevantných geografických trhov, z údajov v spise vyplýva, že následne bola porovnávaná so skutočnými maximálnymi vzdialenosťami dodávok vykonaných z každého dotknutého miesta výroby a tie boli použité pre miesta, pre ktoré boli najvyššie. Za týchto okolností je analýza agregovaných údajov, nerozlišujúca rozličné miesta, nedostatočná na skúmanie, či identifikované chyby mohli významne vplývať na definovanie geografických trhov, a teda na posúdenie oznámenej koncentrácie.
- 66 Z uvedeného vyplýva, že analýzy predložené žalobcom neumožňujú prijať záver, že údaje z januára boli v zásade presné. Je teda potrebné preskúmať druhú sériu argumentov, z ktorých vyplýva, že Komisia skutočne vedela, že ide o takýto prípad.

67 V tejto súvislosti treba poznamenať, že argumentácia žalobcu sa v zásade zakladá na údajnej neprípustnosti tvrdenia Komisie, podľa ktorého chyby uvedené v napadnutom rozhodnutí neboli identifikované pri prijatí údajov z januára, ale až v druhej polovici februára v nadväznosti na schôdzu poradného výboru z 22. februára 2006. Súd prvého stupňa preto najprv preskúma údaje predložené Komisiou na podporu tohto tvrdenia.

68 Pokiaľ ide v tomto kontexte o overenia vykonané pri prijatí údajov z januára, je potrebné poznamenať, že keďže vyšetrovanie Komisie musí byť vykonané v pomerne prísnych lehotách a účastníci koncentrácie sú povinní oznámiť Komisii presné a úplné údaje, postup kontroly koncentrácií vo veľkej miere nevyhnutne spočíva na dôvere, keďže Komisia nemôže byť povinná overiť bezodkladne a podrobne presnosť všetkých informácií odovzdaných uvedenými účastníkmi.

69 V tejto súvislosti interný e-mail zaslaný 6. marca 2006 jedným z členov skupiny Komisie, ktorej bol pridelený spis, predložený Komisiou v prílohe k jej odpovedi na žiadosť Súdu prvého stupňa, na adresu chýb, ktorých sa týka napadnuté rozhodnutie uvádza, že „testy uplatnené skôr na základe údajov [o dodávkach boli] globálnejšie... a nezameriavali sa na niekoľko miest papierenskej výroby“. Pokračuje upresňujúc, že toto „vysvetľuje prečo všetky tieto otázky nevznikli skôr“.

70 Tento údaj, ktorého relevantnosť nebola žalobcom spochybnená z právneho hľadiska, dostatočne preukazuje, že overenia vykonané Komisiou v nadväznosti na oznámenie údajov z januára boli obmedzené a neumožňovali teda odhaliť chyby, ktorých sa týka napadnuté rozhodnutie. V tomto kontexte je ešte potrebné poznamenať, že skutočnosť, že boli vykonané iba obmedzené overenia, robí irelevantným tvrdenie, podľa ktorého uvedené chyby mali byť odhalené prostredníctvom štandardných štatistických overovacích prostriedkov.

71 Na druhej strane, pokiaľ ide priebeh a závery schôdze poradného výboru z 22. februára 2006, z prehlásení účastníkov tejto schôdze predložených v prílohe k odpovedi Komisie na žiadosť Súdu prvého stupňa vyplýva, že spoľahlivosť ekonometrickej štúdie, ako aj údaje použité na jej vypracovanie boli pri tejto príležitosti prediskutované. Hoci sa zdá, že presnosti predmetných údajov sa rozliční intervenienti nedotkli podrobne, ako to uvádza žalobca, je napriek tomu logické, že takáto rozprava viedla Komisiu k overeniu spoľahlivosti štúdie a použitých údajov, najmä vzhľadom na jej vôľu predložiť uvedenému výboru nový projekt rozhodnutia s cieľom získať priaznivý názor.

72 V tejto súvislosti je ešte potrebné poznamenať, že interný e-mail Komisie zaslaný 22. februára 2006, ktorý sa týkal rozdelenia úloh pri príprave zmien návrhu povolenia v nadväznosti na schôdzu poradného výboru, pripojený k uvedenej odpovedi Komisie, uvádza na margo ekonometrickej štúdie: „Overenie spoľahlivosti + analýza citlivosti“. Súd prvého stupňa zastáva názor, že tento odkaz sa musí vykladať tak, že naznačuje, že musí byť vykonané dodatočné overenie ekonometrickej štúdie a údajov použitých na jej spracovanie skôr, ako to uvádzal žalobca na pojednávaní, čo znamená, že skôr vykonané overenia sú podrobnejšie opísané v návrhu povolenia. Predmetný e-mail sa neobmedzuje na opis osobitných zmien, ale smeruje tiež k definovaniu nových úloh, ktoré majú byť realizované v rámci tohto posúdenia.

73 Dokumenty oznámené Komisiou tiež podporujú jej tvrdenia, podľa ktorých výsledky schôdze poradného výboru z 22. februára 2006 nevedli k opätovnému overeniu presnosti údajov z januára. Za týchto okolností treba prijať záver, že téza Komisie podľa ktorej chyby, ktorých sa týka napadnuté rozhodnutie, boli zistené pri týchto podrobných overeniach a nie skôr, je z právneho hľadiska dostatočne preukázaná.

- 74 V dôsledku toho okolnosti uvádzané žalobcom nemôžu vyvrátiť toto konštatovanie. Po prvé sám žalobca na pojednávaní pripustil, že hoci otázky, ktoré vznikli na schôdzi poradného výboru z 22. februára 2006 a najmä osobitná situácia na fínskom trhu, boli už skôr dotknuté, boli dotknuté iba povrchovo, čo predpokladá, že podrobnejšie dodatočné overenia vykonané po uvedenej schôdzi mohli viesť k zisteniu predmetných chýb.
- 75 Po druhé, keďže v bode 66 vyššie bol prijatý záver, že žalobca nepreukázal zásadnú presnosť údajov z januára, téza podľa ktorej Komisia mohla v momente prijatia napadnutého rozhodnutia overiť, že chyby identifikované v týchto údajoch neboli podstatné, je bezpredmetná.
- 76 Po tretie e-mail z 5. marca 2006 predložený Komisiou v prílohe jej odpovede na žiadosť Súdu prvého stupňa uvádza, že v údajoch z januára boli identifikované „závažné nezrovnalosti“, čo predpokladá, že Komisia pristúpila k analýze potenciálneho vplyvu chýb na jej posúdenie. Za týchto okolností nemôže byť akceptované opačné tvrdenie žalobcu, ktoré nie je preukázané žiadnym skutkovým dôkazom.
- 77 Po štvrté, z dôvodov uvedených v bodoch 45 a 46 vyššie, oznámenie o výhradách nie je rozhodujúce, pokiaľ ide o posúdenie pozície Komisie k presnosti informácií použitých pri jej vyšetrowaní oznámenej koncentrácie. Rovnako Súd prvého stupňa v bode 48 vyššie prijal záver, že žalobca nevyvrátil tvrdenie Komisie, podľa ktorého vypracovanie ekonometrickej štúdie bolo opätovne začaté pred zaslaním oznámenia o výhradách. Pokiaľ ide o skutočnosť, že presnosť údajov z marca bola potvrdená až po zaslaní predmetného dokumentu, argument Komisie založený na súčasnom realizovaní viacerých úloh počas predmetného obdobia nebol zo strany žalobcu spochybnený.

- 78 Po piate, keďže v bode 44 vyššie bolo konštatované, že Komisia mohla legitímne požadovať oznámenie údajov pokrývajúcich viacero rokov, argument týkajúci sa skutočnosti, že Komisia vedela, že relevantnými sú iba údaje vzťahujúce sa na rok 2004, je bezpredmetný.
- 79 Nakoniec, pokiaľ ide o tvrdenie založené na porušení zásady proporcionality, je vzhľadom na pripomienky uvedené v bode 34 potrebné konštatovať, že mu nemožno vyhovieť.
- 80 Vzhľadom na uvedené treba prijať záver, že nebolo preukázané, že Komisia porušila článok 11 nariadenia č. 139/2004, keď konštatovala, že údaje z januára neboli v zásade presné a požadovala ich opravu. Druhá časť žalobného dôvodu teda musí byť zamietnutá, rovnako ako prvá časť, v celom rozsahu.

O druhom žalobnom dôvode založenom na tom, že Komisia porušila zásadu primeranej lehoty

Tvrdenia účastníkov konania

- 81 Žalobca zastáva názor, že napadnuté rozhodnutie bolo prijaté po primeranej lehote, keďže Komisia vedela o predmetných chybách od prvých overení vykonaných počas prvej polovice januára 2006. Preto Komisia na jednej strane spôsobila žalobcovi značnú finančnú škodu a na druhej strane ovplyvnila výkon jeho práva na obhajobu. Okrem toho oneskorené prijatie napadnutého nariadenia ukazuje skutočnú motiváciu

Komisie, ktorým bolo získať čas s cieľom môcť pokračovať vo svojom posúdení, napriek uplynutiu lehoty stanovenej na tento účel.

- 82 Na jednej strane Komisia uvádza, že prípadné porušenie zásady primeranej lehoty neodôvodňuje zrušenie napadnutého rozhodnutia, keďže žalobca nepreukázal z toho vyplývajúce porušenie jeho práva na obhajobu. Na druhej strane Komisia zastáva názor, že za okolností prejednávanej veci konala bez zbytočného odkladu.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 83 Je potrebné poznamenať, že tvrdenie založené na škode spôsobenej žalobcovi je v rámci tohto sporu, ktorý sa týka výlučne zrušenia napadnutého rozhodnutia, a teda iba kontroly jeho zákonnosti, irelevantné.

- 84 Rovnako, hoci dodržanie primeranej lehoty vo vedení administratívneho konania v oblasti politiky hospodárskej súťaže predstavuje všeobecnú zásadu práva Spoločenstva, ktorej rešpektovanie zabezpečuje súd Spoločenstva, jej porušenie však môže odôvodňovať zrušenie rozhodnutia, len ak so sebou prináša tiež porušenie práva dotknutého podniku na obhajobu (rozsudok Súdu prvého stupňa z 20. apríla 1999, *Limburgse Vinyl Maatschappij a i./Komisia*, nazývaný „PVC II“, T-305/94 až T-307/94, T-313/94 až T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 a T-335/94, Zb. s. II-931, body 120 až 122). V prejednávanom prípade sa žalobca obmedzuje na predloženie súhrnného tvrdenia v tomto zmysle bez toho, aby predložil konkrétne dôkazy na jeho podporu.

85 Relevantnosť lehoty, v ktorej bolo prijaté napadnuté rozhodnutie ako ukazovateľ existencie zneužitia právomoci, bude preskúmaná v rámci tretieho žalobného dôvodu.

86 Za týchto okolností musí byť tento žalobný dôvod zamietnutý.

O treťom žalobnom dôvode založenom na zneužití právomoci

Tvrdenia účastníkov konania

87 Na úvod žalobca uvádza, že v rozpore s tým, čo uvádza Komisia, tento žalobný dôvod sa nestáva irelevantným z dôvodu zamietnutia prvého žalobného dôvodu.

88 Pokiaľ ide o podstatu, žalobca uvádza, že Komisia sa dopustila zneužitia právomoci, keďže neprijala napadnuté rozhodnutie s cieľom sledovať cieľ vyplývajúci z nariadenia č. 139/2004, ale s cieľom dosiahnuť predĺženie lehoty na preskúmanie stanovenej uvedeným nariadením, aby mohla skúmať dodatočné otázky, ktoré položili niektoré členské štáty, ako aj konkurenti žalobcu počas februára a marca 2006. Pôvodná lehota na posúdenie, ktorá mala uplynúť 31. marca 2006, neumožňovala Komisii dokončiť svoju analýzu k jej uplynutiu a prípadne zasláť oznámenie o výhradách.

- 89 Po prvé žalobca tvrdí, že z tohto dôvodu Komisia počas telefonického hovoru z 3. marca 2006 uviedla, že je potrebné dotknúť sa určitých tém vyvolávajúcich dodatočné obavy a navrhla dobrovoľné predĺženie lehoty na posúdenie o 20 pracovných dní. Konfrontovaná s pochybnosťami vyjadrenými advokátmi žalobcu sa Komisia následne dovoľavala, ako hrozby, prijatia rozhodnutia podľa článku 11 ods. 3 nariadenia č. 139/2004 týkajúceho sa údajov z januára, pre prípad, ak by nemohlo byť nájdené konsenzuálne riešenie. V tomto kontexte mali e-maily zaslané službami Komisie 22. a 24. februára a 2. marca 2006 vyvolávajúce určité otázky, týkajúce sa presnosti údajov z januára, iba pripraviť údaje, na ktorých sa zakladá napadnuté rozhodnutie.
- 90 Žalobca v tejto súvislosti upresňuje, že v rozpore s tým, čo uvádza Komisia, takýto prístup nemôže byť kvalifikovaný ako konsenzuálny, keďže na jednej strane z interného e-mailu z 5. marca 2006, predloženého v prílohe k odpovedi Komisie na žiadosť Súdu prvého stupňa vyplýva, že poskytnutie alternatívy žalobcovi bolo odôvodnené vôľou obmedziť nebezpečenstvo žaloby a nie vôľou obmedziť vplyv zistenia chýb na lehoty posúdenia, a na druhej strane, že pri prijatí rozhodnutí podľa článku 11 ods. 3 nariadenia č. 139/2004, 11. októbra, 9. a 23. novembra a 9. decembra 2005, Komisia nikdy neponúkla žalobcovi alternatívu.
- 91 Po druhé skutočnosť, že Komisia spochybnila presnosť údajov z januára, sa vysvetľuje novou orientáciou jej vyšetrovania, keďže nevyslovila pochybnosti k predmetným údajom pred intervenciou niektorých členských štátov a niektorých podnikov. Spočiatku, a to do druhej polovice februára 2006, sa Komisia zamerala na trh uhličitanu vápenatého používaného ako plnidlo a ekonometrická štúdia bola základným prvkom analýzy tohto trhu, v rozpore s tvrdeniami Komisie, podľa ktorých išlo iba o dodatočný nástroj. Naopak neskôr, následne po schôdzi poradného výboru z 22. februára 2006, sa Komisia venovala skúmaniu argumentov, ktoré boli uvedené niektorými členskými štátmi a konkurentmi žalobcu, týkajúcich sa situácie na trhu s výrobkami na povrchovú úpravu, najmä pokiaľ ide o fínsky trh.

92 Po tretie žalobca dodáva, že opätovné preskúmanie oznámenej koncentrácie vo svetle opravených informácií, vzhľadom na novú orientáciu Komisie, nebolo potrebné a že navyše nebolo vykonané. V čase zaslania oznámenia o výhradách Komisia neukončila overenie údajov z marca a nebolo preukázané, že tieto údaje použila na opätovné vypracovanie ekonometrickej štúdie v potrebnom čase. Žalobca dodáva, že hoci oprava údajov z januára mohla ovplyvniť výsledok analýzy Komisie, Komisia sa mala dovoliavať tejto skutočnosti v oznámení o výhradách.

93 Po štvrté žalobca pripomína, že podľa jeho názoru údaje z januára boli v zásade presné a dodáva v tejto súvislosti, že nepodstatnosť určitých otázok položených v napadnutom rozhodnutí a ich irelevantnosť preukazuje, že prijatie napadnutého rozhodnutia bolo odôvodnené snahou dosiahnuť predĺženie lehoty na posúdenie. Okrem toho Komisia si bola vedomá presnosti údajov z januára, ako vyplýva z listu z 12. januára 2006, z dôvodu, že v januári 2006 zamýšľala povoliť koncentráciu bez podmienok a z príprav a distribúcie návrhu povolenia.

94 Po piate z interného e-mailu zo 6. marca 2006, predloženého v prílohe odpovede Komisie na žiadosť Súdu prvého stupňa vyplýva, že jeden z členov skupiny Komisie, ktorej bol pridelený spis, systematicky hľadal najväčší možný počet chýb v údajoch z januára, s perspektívou prijatia rozhodnutia podľa článku 11 ods. 3 nariadenia č. 139/2004, bez skúmania ich potenciálneho dosahu. Žalobca v tomto kontexte opakuje tvrdenie, podľa ktorého Komisia nepreukázala, že analyzovala dôležitosť zistených chýb pred prijatím napadnutého rozhodnutia. Naopak, z e-mailu z 5. marca 2006 vyplýva, že Komisia začala so zostavením napadnutého rozhodnutia predtým, ako bola takáto analýza vypracovaná. Tieto okolnosti preukazujú, že Komisia sa skutočne nezaujímalá o dosah identifikovaných chýb.

- 95 Po šieste Komisia nespochybnila obsah listu žalobcu zo 6. marca 2006, v ktorom žalobca zdôrazňoval, že bol postavený pred ilegálny výber medzi konsenzuálnym predĺžením a rozhodnutím o prerušení plynutia lehoty na posúdenie.
- 96 Po siedme analogické rozhodnutia prijaté Komisiou počas posudzovania oznámenej koncentrácie boli údajne prijaté niekoľko dní po prijatí predmetných informácií, hoci medzi prijatím údajov z januára a napadnutým rozhodnutím uplynuli dva mesiace.
- 97 Komisia vysvetľuje, že tento žalobný dôvod spočíva na predpoklade, že informácie požadované napadnutým rozhodnutím neboli na prijatie rozhodnutia o koncentrácii potrebné. Preto zamietnutie prvého žalobného dôvodu predpokladá zamietnutie druhého žalobného dôvodu. Pokiaľ ide o podstatu veci, Komisia uvádza, že žalobca nepredložil objektívne, relevantné a koherentné ukazovatele, potvrdzujúce jeho tvrdenia o zneužití právomoci, ale iba dedukcie mylne založené na určitom počte okolností.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 98 Na úvod treba poznamenať, že zamietnutie prvého žalobného dôvodu tejto žaloby vyplýva z toho, že žalobca z právneho hľadiska dostatočne nepreukázal, že informácie požadované napadnutým rozhodnutím neboli v zmysle článku 11 nariadenia č. 139/2004 potrebné. Neexistencia dôkazu o porušení účinnej právnej úpravy neovplyvňuje prípadnú existenciu zneužitia právomoci správnym orgánom. Preto stále treba skúmať tento žalobný dôvod, nezávisle od zamietnutia prvého žalobného dôvodu.

99 V nadväznosti na to treba pripomenúť, že pojem zneužitie právomoci sa týka skutočnosti, keď správny orgán využil svoje právomoci na iný účel ako na ten, na ktorý mu boli zverené. Rozhodnutie má chybu spočívajúcu v zneužití právomoci len vtedy, ak je na základe objektívnych, relevantných a koherentných ukazovateľov zjavné, že bolo prijaté na takýto účel. V prípade plurality sledovaných cieľov, ak sa aj k platným dôvodom pripojí neodôvodnený dôvod, rozhodnutie nebude zaťažené zneužitím právomoci, keď nebude obetovaný jeho hlavný cieľ (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 21. septembra 2005, EDP/Komisia, T-87/05, Zb. s. II-3745, bod 87 a tam citovanú judikatúru).

100 Je preto potrebné overiť, či skutočnosti uvádzané žalobcom predstavujú objektívne, relevantné a koherentné ukazovatele ukazujúce, že napadnuté rozhodnutie bolo Komisiou prijaté s cieľom skôr dosiahnuť prerušenie plynutia lehoty na posúdenie koncentrácie než opravy informácií potrebných na toto posúdenie.

101 Po prvé, pokiaľ ide o telefonický rozhovor z 3. marca 2006, zo zápisnice z tohto rozhovoru zostavenej advokátmi žalobcu vyplýva, že Komisia sa dovoľavala prijatia rozhodnutia podľa článku 11 ods. 3 nariadenia č. 139/2004 až po tom, čo žalobca spochybnil potrebu dobrovoľného predĺženia. Napriek tomu, stále podľa predmetnej zápisnice, existencia podstatných nezrovnalostí v údajoch z januára bola Komisiou spomínaná od začiatku konverzácie predtým, ako boli zamýšľané kroky umožňujúce napraviť ich. Žalobca rovnako nespochybňuje, že existencia určitých chýb v údajoch z januára bola zo strany Komisie signalizovaná prostredníctvom viacerých e-mailov od 22. februára 2006. Preto predmetná zápisnica neumožňuje prijať záver, že odkaz Komisie na prípadné prijatie rozhodnutia podľa článku 11 ods. 3 nariadenia č. 139/2004 predstavuje hrozbu smerujúcu k presvedčeniu žalobcu, aby súhlasil s dobrovoľným predĺžením lehoty na posúdenie.

102 Okrem toho, pokiaľ ide o okolnosť, podľa ktorej Komisia ponúkla žalobcovi alternatívu dobrovoľného predĺženia, treba poznamenať, že keďže rovnaký postup môže byť výsledkom viacerých súčasne prítomných dôvodov, skutočnosť, ktorá vyplýva z dôkazov predložených Komisiou, že bola znepokojená nebezpečenstvom prípadnej žaloby nevylučuje, že v rovnakom čase zamýšľala obmedziť vplyv zistenia chýb na lehotu posúdenia. Okrem toho analógia s predchádzajúcimi rozhodnutiami, na ktorú poukazuje žalobca, nie je presvedčivá, keďže ako Komisia uviedla, napadnuté rozhodnutie sa týkalo podstatne dlhšieho obdobia a navyše jeho účinky boli čiastočne retroaktívne, keďže začiatok prerušenia plynutia lehoty, ktoré so sebou prinášalo, predchádzal dátumu jeho prijatia.

103 Po druhé z bodu 73 vyššie vyplýva, že Komisia odhalila chyby, ktorých sa týka napadnuté rozhodnutie v nadväznosti na rozpravu týkajúcu sa ekonometrickej štúdie a údajov použitých na jej vypracovanie, ku ktorej došlo počas schôdze poradného výboru z 22. februára 2006. Rovnako z bodu 66 vyššie vyplýva, že nebolo preukázané, že Komisia mohla vylúčiť, že tieto chyby by mali významný vplyv na jej posúdenie koncentrácie. Nakoniec treba poznamenať, že v internom e-maile s dátumom 5. marca 2006, predloženom Komisiou v prílohe k jej odpovedi na žiadosť Súdu prvého stupňa, jeden z členov skupiny Komisie, ktorej bol pridelený spis uvádza, že skupina „zistila závažné nezrovnalosti v údajoch“, že „tieto údaje musia byť opravené“ a že Komisia „posúdi v akom rozsahu opravené údaje (ktoré by mali byť získané v priebehu niekoľkých dní) menia [jej] posúdenie transakcie“. Za týchto okolností Súd prvého stupňa zastáva názor, že prijatie napadnutého rozhodnutia bolo skôr odôvodnené snahou Komisie opätovne začať celé vyšetrovanie oznámenej koncentrácie na základe presných údajov, než skutočnosťou, že Komisia zmenila orientáciu svojho vyšetrovania v nadväznosti na intervenciu členských štátov a konkurenčných podnikov a v dôsledku toho sa snažila dosiahnuť prerušenie lehoty na posúdenie oznámenej operácie.

104 Po tretie, v rozpore s tým, čo uvádza žalobca, povinnosť Komisie posudzovať účinky koncentrácie na všetky trhy, na ktorých existuje nebezpečenstvo, že účinná

hospodárska súťaž by bola značne ohrozená, uvedená v bode 29 vyššie, predpokladá, že nezávisle od vývoja orientácie jej vyšetrovania, je Komisia povinná skúmať oznámenú koncentráciu tak vo vzťahu k odvetviu výrobkov na povrchovú úpravu, ako aj vo vzťahu k výrobkom používaným ako plnidlo. Tieto dve odvetvia sú potenciálne ovplyvnené uvedenou koncentráciou a dokonca mali byť Komisiou posudzované pred prijatím napadnutého rozhodnutia. Pokiaľ ide o tvrdenia, podľa ktorých Komisia neoverila presnosť údajov z marca a ani opätovne nevypracovala ekonometrickú štúdiu pred zaslaním oznámenia o výhradách a výhradách založených na obsahu uvedeného dokumentu, je potrebné pripomenúť, že už boli rozoberané v bodoch 45 až 48 vyššie.

105 Po štvrté zo skúmania prvého žalobného dôvodu vyplýva, že nebolo preukázané ani to, že údaje z januára boli v zásade presné, ani to, že Komisia zastávala názor, že ide o taký prípad. Za týchto okolností skutočnosť, že niektoré otázky, ktoré uvádza napadnuté rozhodnutie, sa týkajú iba *a priori* nepodstatných chýb, nie je relevantná, pretože k dátumu prijatia predmetného rozhodnutia nemohlo byť vylúčené, že takéto chyby by mohli mať vplyv na posúdenie oznámenej koncentrácie. Pokiaľ ide o dovolávanie sa listu z 12. januára 2006 a pozície, ktorú Komisia zaujala nasledujúci deň zo strany žalobcu, treba poznamenať, že tieto údaje sú rovnako irelevantné, keďže časovo predchádzajú zisteniu chýb, ktorých sa týkalo napadnuté rozhodnutie, ako vyplýva z bodu 73 vyššie.

106 Po piate, hoci je pravda, že členovia skupiny Komisie, ktorej bol pridelený spis, pri dodatočnom overení presnosti údajov z januára v nich systematicky hľadali chyby, táto okolnosť nepreukazuje zneužitie právomoci. Je obvyklé, že ak je overovaný súhrn údajov, sledovaným cieľom je zistiť maximum nepresností, ponechávajúc bokom údaje, ktoré sa zdajú byť presné. Pokiaľ ide o tvrdenie podľa ktorého, ak sú chyby zistené, Komisia neposudzuje ich dosah, je potrebné odkázať na bod 76 vyššie. Za predpokladu,

že sformulovanie napadnutého rozhodnutia sa začalo predtým, ako Komisia posúdila dosah chýb na vyšetrovanie Komisie, táto okolnosť tiež nepredstavuje dôkaz o existencii zneužitia právomoci. Vzhľadom na požiadavku rýchlosti, ktorá charakterizuje postup kontroly koncentrácií sa zdá logické, že Komisia sa súčasne venovala realizácii viacerých etáp konania, o ktorých vedela, že pravdepodobne budú potrebné v rámci posudzovania koncentrácie.

¹⁰⁷ Po šieste skutočnosť, že Komisia neodpovedala na list žalobcu zo 6. marca 2006, spochybňujúci potrebu opráv požadovaných napadnutým rozhodnutím, je irelevantná, keďže na jednej strane Komisia nebola povinná na list odpovedať a na druhej strane, v každom prípade, mlčanie Komisie nemôže byť považované za dôkaz o tom, že sledovala iné než uvádzané ciele.

¹⁰⁸ Po siedme a na záver, pretože v bode 73 vyššie bolo konštatované, že chyby, ktorých sa týka napadnuté rozhodnutie, boli zistené v druhej polovici februára, doba medzi týmto momentom a dátumom prijatia napadnutého rozhodnutia sa nezdá byť v porovnaní so skoršími rozhodnutiami prijatými v rámci posúdenia oznámenej koncentrácie výnimočne dlhá, rovnako vzhľadom na skutočnosť, že určité identifikované problémy v databáze dodávok boli žalobcovi oznámené od 22. februára 2006, následne vzhľadom na rozsah tejto databázy a nakoniec vzhľadom na skutočnosť, že na rozdiel od skorších rozhodnutí napadnuté rozhodnutie sa zakladalo skôr na nepresnosti než na neúplnosti predmetných informácií.

¹⁰⁹ Z preskúmania skutočností uvádzaných žalobcom teda vyplýva, že tieto skutočnosti zodpovedajú okolnostiam, ktoré neboli preukázané alebo ktoré sú irelevantné, alebo

nepreukázaným tvrdeniam, pre ktoré existuje alternatívne prípustné vysvetlenie. Za týchto okolností, dokonca v ich súhrne, tieto údaje neumožňujú prijať záver o existencii zneužitia právomoci.

- 110 Navyše treba poznamenať, že s cieľom môcť vykonať svoje preskúmanie tohto žalobného dôvodu, Súd prvého stupňa žiadal Komisiu, aby mu predložila dôkazy preukazujúce správne použitie údajov z marca. Dokumenty predložené v odpovedi na túto žiadosť preukazujú, že uvedené údaje boli skutočne použité v rámci skúmania oznámenej koncentrácie, najmä na opätovné vypracovanie ekonometrickej štúdie na posúdenie cien a na analýzu vzdialeností dodávok. Preto tieto údaje smerujú k podpore záveru uvádzaného v predchádzajúcom bode.
- 111 Vzhľadom na všetko uvedené treba prijať záver, že nebolo preukázané, že Komisia sa dopustila zneužitia právomoci, keď prijala napadnuté rozhodnutie, a preto je potrebné zamietnuť tretí žalobný dôvod.

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady ochrany legitímnej dôvery

Tvrdenia účastníkov konania

- 112 Žalobca uvádza, že list z 12. januára 2006, ktorým Komisia potvrdila, že informácie požadované v jej rozhodnutí z 9. decembra 2005 boli poskytnuté v celom rozsahu, v spojení s postupom Komisie u neho vzbudili legitímnu dôveru, ktorá bola po napadnutom rozhodnutí porušená.

113 Vysvetľuje v prvom rade, že prijatím napadnutého rozhodnutia Komisia odvolala svoj list z 12. januára 2006, pretože posúdenie uvádzané v uvedenom liste nahradila novým záverom o nepresnosti údajov z januára. Keďže podľa žalobcu bol predmetný list na jednej strane zaslaný v zmysle právomocí udelených Komisii a na druhej strane obsahoval záruky týkajúce sa skutočnosti, že Komisia považovala údaje z januára za úplné a presné, predstavoval právny akt, ktorý mu udeľoval subjektívne práva. Komisia preto mala brať do úvahy skutočnosť, že žalobca sa mohol spoliehať na jeho zákonnosť, o to viac, že predmetný list neuvádzal, že jeho obsah podlieha podmienke, alebo že podlieha podrobnejšiemu skúmaniu.

114 Žalobca zastáva názor, že za týchto okolností, napriek možnosti Komisie zmeniť svoje stanovisko v nadväznosti na oznámenie podrobnejších informácií a jej právo reagovať na dôkazy akéhokoľvek druhu, Komisia tiež nemohla podľa zásady ochrany legitímnej dôvery, vrátiť sa k svojmu stanovisku, aby žiadala overenie, alebo upresnenie predmetných informácií, s výnimkou prípadu, ak by preukázala, že požadované opatrenia boli vzhľadom na nové údaje, ktorými disponovala, relevantné. V prejednávanej veci nebola v tejto súvislosti uvádzaná žiadna podstatná zmena.

115 V druhom rade, pokiaľ ide o postup Komisie, jej všeobecnou a ustálenou praxou je urýchlene oznámiť akékoľvek neúplné informácie. V prejednávanej veci sa Komisia nestážovala na nepresnosť poskytnutých údajov počas takmer dvoch mesiacov a na žalobcu sa obrátila až po tom, čo vyšetrovanie nabralo nový smer.

- 116 Komisia uvádza, že žalobca sa nemôže dovolávať legitímnej dôvery vo vzťahu k presnosti údajov z januára, keďže list z 12. januára 2006 neobsahoval presné, nepodmienečné, predbežné a zhodné záruky v tomto zmysle, a že v žiadnom prípade nemôže byť považovaný za list udeľujúci svojmu adresátovi definitívne subjektívne práva.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 117 Podľa judikatúry, právo dovolávať sa ochrany legitímnej dôvery predpokladá splnenie troch podmienok. Po prvé dotknutej osobe musia byť administratívou Spoločenstva poskytnuté presné, nepodmienečné a zhodné záruky pochádzajúce z oprávnených a dôveryhodných zdrojov. Po druhé tieto záruky musia byť spôsobilé vyvolať legitímne očakávanie u toho, komu sú určené. Po tretie poskytnuté záruky musia byť v súlade s uplatniteľnými predpismi (rozsudok Súdu prvého stupňa z 23. februára 2006, Cementbouw Handel & Industrie/Komisia, T-282/02, Zb. s. II-319, bod 77 a tam citovaná judikatúra).
- 118 Žalobca uvádza, že legitímna dôvera, na ktorú sa odvoláva, sa zakladá z časti na liste z 12. januára 2006 a z druhej časti na postupe Komisie. Po prvé dokonca za predpokladu, že uvedený list obsahoval záruky, podľa ktorých Komisia považovala údaje z januára za v podstate presné, takéto záruky nemohli zakladať u žalobcu legitímnu dôveru, pokiaľ ide o skutočnosť, že Komisia sa nevráti k ich hodnoteniu.
- 119 Z bodov 29, 30, 31 a 33 vyššie vyplýva, že v záujme účinnej kontroly koncentrácií podľa nariadenia č. 139/2004 a vzhľadom na povinnosť Komisie skúmať s veľkou staro-

stlivosťou účinky predmetnej operácie na všetkých potenciálne dotknutých trhoch Komisia musí mať zachovanú možnosť žiadať opravy v zásade nesprávnych informácií oznámených účastníkmi a potrebných na jej skúmanie, keďže dôvody, ktoré ju viedli k novému overeniu ich presnosti, sú v tejto súvislosti irelevantné.

120 Tento záver je podopretý skutočnosťou, že ako bolo poznamenané v bode 68 vyššie, Komisia nemôže byť povinná bezodkladne a detailne overiť presnosť všetkých informácií predložených účastníkmi predmetnej operácie, keďže uvedení účastníci sú tie najpovolanejšie osoby na zabezpečenie spoľahlivosti oznámených informácií a okrem toho sú povinní predložiť úplné a presné informácie. Za týchto okolností na jednej strane overenie vykonané Komisiou v nadväznosti na prijatie určitých informácií nemusí nevyhnutne odhaliť všetky podstatné nepresnosti, ktoré by mohli informácie ovplyvniť. Na druhej strane žalobca sa nemôže dovoliavať existencie legitímnej dôvery, aby sa vyhol dôsledkom porušenia povinnosti poskytnúť úplné a presné informácie z jediného dôvodu, že toto porušenie nebolo Komisiou zistené pri uvedenom overení.

121 Po druhé, pokiaľ ide o prax Komisie, ktorej sa dovoláva žalobca, hneď na úvod treba poznamenať, že v rozsahu, v akom sa žalobca sťažuje na údajne neobvyklú dobu medzi zistením chýb, ktorých sa týka napadnuté rozhodnutie, a ich oznámením žalobcovi, jeho tvrdenie sa zakladá na predpoklade, že tieto chyby boli identifikované hneď od prvého overenia vykonaného v prvej polovici januára. Keďže Súd prvého stupňa v bode 73 vyššie konštatoval, že nešlo o taký prípad, tento predpoklad je bezdôvodný.

122 Okrem toho Súd prvého stupňa zastáva názor, že samotná skutočnosť, že Komisia v minulosti reagovala na oznámenie informácií v lehote niekoľkých dní, nepredstavuje dostatočne presnú záruku toho, že Komisia nebude reagovať na informácie v budúcnosti neskôr než v tejto lehote.

123 Nakoniec, ako to uvádza Komisia, pretože predchádzajúce rozhodnutia prijaté v rámci skúmania oznámenej koncentrácie sa týkali úplnosti oznámených informácií, praxe vo vzťahu k nim sa nemožno v žiadnom prípade dovolávať, pokiaľ ide o rozhodnutie týkajúce sa presnosti informácií, akým je napadnuté rozhodnutie, a teda nemôže zakladať legitímnu dôveru.

124 Vzhľadom na uvedené treba zamietnuť štvrtý žalobný dôvod.

O opatreniach na zabezpečenie priebehu konania

125 Žalobca žiada, aby Súd prvého stupňa nariadil predloženie určitých interných dokumentov zo strany Komisie, týkajúcich sa najmä korešpondencie s poradným výborom, návrhu povolenia, ekonometrickej štúdie, použitia informácií oznámených žalobcom, ich úplnosti a presnosti, ako aj overení vykonaných zo strany Komisie v tejto súvislosti a dôvodov, ktoré Komisiu viedli k požadovaniu predĺženia lehoty na posúdenie 3. marca 2006.

126 Súd prvého stupňa žiadal Komisiu o predloženie určitých dokumentov týkajúcich sa priebehu a záverov schôdze poradného výboru z 22. februára 2006 a použitia údajov z marca. Keďže Súd prvého stupňa mohol skúmať súhrn žalobných dôvodov žalobcu na základe týchto údajov a iných dokladov založených do spisu a keďže v priebehu konania pred súdom Spoločenstva, s výnimkou prípadu, ak si to vyžadujú mimoriadne okolnosti prejednávanej veci, interné dokumenty Komisie nie sú predkladané na vedomie

žalobcom (rozsudok Súdu prvého stupňa z 20. marca 2002, HFB a i./Komisia, T-9/99, Zb. s. II-1487, bod 40), je v zostávajúcej časti potrebné zamietnuť žiadosť žalobcu.

¹²⁷ Z uvedeného vyplýva, že žaloba musí byť zamietnutá v celom jej rozsahu.

O trovách

¹²⁸ V zmysle článku 87 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobca nemal vo veci úspech, je opodstatnené zaviazat' ho na náhradu trov konania v súlade s návrhom Komisie.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (druhá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloba sa zamieta.

2. Omya AG je povinný nahradit' trovy konania.

Pelikánová

Jürimäe

Soldevila Fragoso

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 4. februára 2009.

Podpisy

Obsah

Okolnosti predchádzajúce sporu	II - 153
Konanie a návrhy účastníkov konania	II - 156
Právny stav	II - 159
O prípustnosti návrhu týkajúceho sa dôsledkov prípadného zrušenia napadnutého rozhodnutia	II - 159
O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 11 nariadenia č. 139/2004.	II - 160
Úvodné pripomienky k pojmu potreby informácií a ich oprave	II - 160
— Tvrdenia účastníkov konania	II - 160
— Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 162
O prvej časti žalobného dôvodu založenej na tom, že informácie, ktorých oprava bola požadovaná, neboli potrebné	II - 164
— Tvrdenia účastníkov konania	II - 164
— Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 166
O druhej časti žalobného dôvodu založenej na skutočnosti, že údaje z januára boli v zásade presné	II - 170
— Tvrdenia účastníkov konania	II - 170
— Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 173
O druhom žalobnom dôvode založenom na tom, že Komisia porušila zásadu primeranej lehoty	II - 179
Tvrdenia účastníkov konania	II - 179
Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 180
O treťom žalobnom dôvode založenom na zneužití právomoci	II - 181
Tvrdenia účastníkov konania	II - 181
Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 184

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady ochrany legitímnej dôvery . . .	II - 189
Tvrdenia účastníkov konania	II - 189
Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 191
O opatreniach na zabezpečenie priebehu konania	II - 193
O trovách	II - 194